

FOAIA POPORULUI

CEA MAI VECHIE FOAIE POPORALĂ INFIINȚATĂ ÎN ANUL 1892

pare în fiecare Duminică, sub direcția unui comitet.
Înscris în Reg. Publ. la Trib. Sibiu sub Nr. 37 1943

Organ al Asociațiunii pentru literatura română și cultura
poporului român, „As'ra”

POLITICA EXTERNĂ

Între rezultatele democrației se numără și interesul tot mai mare pe care îl au țărani noștri pentru treburile obștești. Am putut-o constata aceasta cu toții în timpul din urmă. Țărănimea noastră, — am mai spus-o și o repetăm și acum — știe ce vrea, cunoaște în linii mari treburile publice și se interesează de ele. Ea își aruncă tot mai mult privirea ei îndrăgreață dincolo de hotarul satului, în cuprinsul mare al țării, dumirindu-se de răsturile, de păcatele și virtuțile ei, de care se simte legată, în îndrumarea căreia vrea să spună și ea cuvântul.

Am mai făcut în timpul din urmă o constatare îmbucurătoare. Țărani noștri vreau să știe și ceea ce se petrece în lumea mare, în relațiile dintre state, în politica externă, cum se spune. Într-o vreme politica externă era pentru țărani noștri un fel de lume a basmelor. Ei își vorbeau despre împărații și craii care țineau în mână frânele acestei politici, ca despre împărații și craii din povești. Cunostințele lor în acest domeniu sunt însă acum mult mai bogate și mai precise. Și acesta este un mare câștig care își va arăta odată birușerile. Pentru că politica externă n-o mai face împărații și craii, închisi între cei patru pereți ai cancelariilor lor, sau la întâl-

nirile lor 'ain'ce, ci o fac toți și trebuie să o facă tot mai mult popoarele, cu oamenii lor de încredere pe care ele au dreptul să-i tragă la răspundere pentru felul în care au știut să opereze interesele țării în raporturile ei cu alte state. În marile țări ale lumii se întâmplă adeseori ca un guvern să fie adus la putere de popor, sau alungat dela cârma țării, numai pentru priceperea sau greșelile lui în politica externă.

Și soarta biete noastre țări clărnă acum mai mult decât oricând de marile hotărâri din politica internațională, acelea pe care le aduce Organizația Națiunilor Unite (O. N. U.), conferințele de pace, tratatele (contractele) încheiate între state. România este acum — asemenea dealfel ca multe state — o corabie pe care valurile politicii internaționale o aruncă dintr-o parte într-alta, făcând să scârțâie și să trosnească din toate încheieturile. Pentru că această corabie să ajungă odată într-un port, sau lângă un lăman mai liniștit, ea are nevoie nu numai de cârmaci buni, cu răspundere, cu dragoste de ea, împinsă până la sacrificiu, ci și de marinari sdraveni și conștienți, gata să lupte și să robde, care să nu și piardă capul în fața valurilor, oricât ar fi ele de copleșitoare. Căci ce e val ca volul trece — a spus-o de mult un mare poet român.

Pentru o unitate desăvârșită

Într-unul din numerile trecute ale gazetei noastre i se răspundea unui abonat, la Poșta redacției, că nu publicăm articole polemizante. Cu un cuvânt s'a înțeles că foaia aceasta nu publică articole cari provoacă discuție și ceartă, căci „polemică” înseamnă discuție, ceartă în scris.

Sigur, abonatul nostru avea să se refuzască cu cineva, purta o pică crișă a fi c. t. lui sau altuia o nedreptate și ar fi vrut să și verse năcazul în așa fel ca să știe opinia publică, adică toată obștea. Se prea poate întâmpla — așa ceva mai rar — că intenționa să vină cu o îndreptare ori să semnaleze lucruri mai grave. Nu pot să ghicesc ce ar fi vrut abonatul nostru să publice, însă știu sigur că în ce e mai multe cazuri polemicele duc până la defăimare și apoi la judeată. Cine vrea să se servească cel puțin de un exemplu și să evite îndreptarea unor oameni, crișări de lucruri ce se petrec în jurul său, poate să scrie, fără ca să se folosească de cuvinte polemizante, cum se zice, fără să se certe.

La ce ne-ar folosi cearta acum când avem nevoie mai mult de înțelegere. Știm prea bine că cearta duce la desbinare și deci urâtatea noastră simte o săbire.

Să presupunem că ne certăm în familia noastră și între timp intră în grabă un străin, un om din alt sat și dintr-o dată, se oprește. Ce zice el și ce crede auzându-ne că ne sfădim?

E vremea să nu ne mai certăm căci e dureros și urât lucru. În loc să re-desbinăm prin ceartă mai bine am face să ne unim în dragoste frățească, așa fel că dacă va și intra un străin în ograda noastră să rămână mirat de unitatea sufletească care domnește în sânul familiei, între noi.

Toți să ia aminte că organul „As'rei” nu este pentru desbinare, ci pentru o unitate desăvârșită!

T. Chirilă

Cuprinsul notei guvernului român, adresată puterilor aliate

În nota pe care guvernul român a adresat-o puterilor aliate, se constată următoarele:

„Semnând tratatul de pace impus de puterile aliate și asociate, România declară prin reprezentanții săi că va depune toate eforturile pentru a executa obligațiunile ce-i revin prin dispozițiunile cuprinse în acest tratat”.

Această declarație sinceră și leală îi dă însă dreptul să folosească un ultim prilej pentru a afirma odată mai trut că unele din obligațiunile impuse României sunt excesive și altele nedrepte. Executarea lor va spori încă sarcinile împovărate care apasă viața poporului nostru și va agrava situația economică a României atât de puternic sdruncinată prin faptele și urmările războiului. Guvernul român nu se poate a priori să arăte părerea de rău că țara a jine seama de importanța contribuției militare și economice a României la războiul în contra Germaniei hitleriste și

a sateliților ei, tratatul de pace creiază țării noastre o situație excepțional de rea pentru viitoarea ei dezvoltare”.

Se arată apoi că țării noastre nu i s'a dat dreptul să ceară despgubiri de războiu Germaniei și că tratatul cum și arexele cuprind clauze imprecise și alteori contrazicătoare.

În această notă se arată și faptul îmbucurător pentru România că întregul Ardeal este recunoscut ca făcând parte din țara noastră.

În cuprinsul notei, guvernul român declară că România va lucra, în cadrul Națiunilor-Unite, pentru pace și deplină înțelegere între popoare. Pentru executarea tratatului de pace potrivit realităților de azi ale țării, România va începe negocieri directe cu țările interesate. Nota guvernului român se încheie cu „nădejdea în lumea de mâine” care nu va mai întrebuița țara de cât pentru a pedepsi pe cei cari calcă drepturile omenirii.

„La organizarea acestei lumi, ridicată din jertfele și din suferințele tuturor popoarelor, poporul român vcește să contribuie cu toate puterile sale năzuind să rămână factor de muncă, de pace și de propășire, în colțul de pământ unde l-a semnat destinul”.

Acestea au fost observațiunile și cu aceste nădejdi, România a semnat tratatul de pace.

PE URMELE DOMNULUI

Pilda vameşului Zacheu

In Ierihon trăia, pe timpul petrecerii lui Isus pe pământ, un vameş cu numele Zacheu. Acesta nu era însă un slujbaş de rând, ci „căpetenia vameşilor”, fiind şi „bogat foarte”.

Dar vameşii din acea vreme erau socotiţi între oamenii cel mai păcătoşi, pentru pricina că unii din ei vămuiau şi peste îngăduinţa legii. Zacheu nu era mai bine văzut.

Totuşi, vameşul Zacheu se deosebea mult de semenii săi intra slujire. Ştiindu-se păcătoş, el se dorea după îndreptare. Ceea ce înseamnă mare lucru pentru fiecare om.

Într-o bună zi, Mântuitorul Hristos vent tocmai în Ierihon. Sufletul lui Zacheu tresări de bucurie şi simţi că numai dela El — dela Hristos — putea nădăjdui în tertarea păcatelor. De aceea îl şi mână pe Zacheu la Domnul.

Dar vameşul acesta „era mic de stat”, aşa că, în mulţimea ce-l înconjură pe Isus, nu avea cum să-l vadă măcar. De aceea, „alergă înainte şi se sui într'un smochin. Şi, iată, că Zacheu se adevări un lucru mare şi mântuitor de suflet: dacă l-a căutat pe Domnul, l-a şi văzut. Dar şi Hristos l-a văzut pe cel ce-l căuta şi i-a zis:

„Zacheu, grăbeşte de te pogoară, că astăzi în casa ta mi se cade să fiu” (Luca 19, 5).

Şi Zacheu s'a pogorât în grabă şi l-a primit pe Dânsul, bucurându-se (cf. Luca 19, 6).

„Văzând aceasta, toţi cărteau, zicând că la un om păcătoş a intrat să găzduiască” (Luca 19, 7).

Acum, stând în faţa lui Hristos, Zacheu avea cel mai bun prilej să se căiască şi să dobândească tertare pentru păcatele sale. De aceea şi zise:

„Doamne, iată jumătate din averea mea o dau săracilor şi de am nedreptăţit pe cineva cu ceva, întorc împătrit” (Luca 19, 8).

Iară Isus îi răspunse: „Astăzi s'a făcut mântuire casei acesteia... Căci Fiul omului a venit să cante şi să mântuiască pe cel pierdat” (Luca 19, 9-10).

FOIŞOARĂ

Popoarele din Tera Ungurească

— Jud. Cened —

Jăli-m'aş şi n'am cui:
Poate numai cucului!
Cânta cucul la izvor:
Eu is cuprinsă de dor.

Şi-aseară treciu pe coastă,
Pe din jos de casa voastră,
Mumă-ta 'n casă şede
Şi de mine rău vorbea.
— Hei, leliţă, lelea mea,
Sune tu la maică-ta,
Că, de s'ar şi măcina
La moară ca făina,
De ne-om iubi, ne-om lua;
Şi atunci noi ne-om lăsa,
Când mumă-t' a numără
Fărul de pe nouă cară,
Iarba din zece hatară,
Şi atunci noi ne-om lăsa,

„ASTRA”
Cercul Cultural Someşeni-Cluj

După cinci ani, ti no în care a domnit negura tristetelor şi amărăciunilor în sufletul poporului de pe meleagurile noastre, reorganizarea vieţii spirituale pe lina luptelor şi tradiţiilor ardelenegşti, este o necesitate imperioasă. O rază de lumină trebuie să pătrundă în viaţa fiecărui locuitor.

În acest scop, intelectualii satului au crezut de cuviinţă să se reînnoască activitatea Cercului Cultural „Astra” întreruptă în anul 1941.

Dela data de 21 Mai 1946 până la 31 Decembrie, acest Cerc Cultural a realizat următoarele:

Pe teren sportiv: s'a refăcut terenul de sport înzestrându-se cu cele necesare jocurilor de foot ball şi volley-ball. Echipele de foot-ball şi volley au susţinut mai multe jocuri cu alte echipe sportive precum şi cu oloşii sovietici.

S'au organizat şi echipe de şah.
Pe teren cultural: În ziua de 19 Oct. 1946, cu concursul câtorva actori dela Teatrul Naţional din Cluj, am organizat o reuşită serbare culturală urmată de dans. A fost onorată de un public numeros.

Cu prilejul sărbătorilor Nasterii Domnului, Cercul Cultural a organizat un bogat program dramatic şi muzical la care au asistat foarte mulţi poporeni. La orele 10 seara, s'a deschis balul cu Hora-Mare şi într'o atmosfera prietenească s'a petrecut până spre ziuă.

Biblioteca Cercului Cultural — având doar 52 volume — a stat la dispoziţia tineretului plugăresc şi şcolar din localitate.

La sfârşitul anului 1946 am avut un beneficiu de Lei 1.911.000 sumă care s'a distribuit subcomitetelor pentru acoperirea diferitelor cheltuieli.

Câţi dintre noi, oare, nu suntem păcătoşi, ca şi Zacheu! Dar câţi avem paterca lui de a ne recunoaşte viaţa dusă în păcate şi nedreptăţiri şi să ne hotărâm la îndreptare! Hristos trace pe la noi şi astăzi, ca şi în vremea lui Zacheu.

SFATURILE DOCTORULUI

Tenia sau panglica

Boala aceasta se transmite prin mănăncarea carni de porc, de vacă sau de oaie. Carnea de porc şi de vacă dela carne putem îmbolnăvi a e în mănăncarea soldari nişte beşicufe mici albuoase numite chisturi iar în mol popular lăbă.

Areste băşicufe ajungând în stomacul animalului se dezvoltă, trece în mafele suferinzi se lipece de peretele mafelor şi creşte până ajunge o lungime de 3 până la 5 centimetri. Cazul este foarte mic, cât o gămăle de ac şi are nişte cărlige cu care se prinde de peretele mafelor, apoi omează nişte inele mici, cari se lăţesc: măsură ce panglica este mai lungă. În la caşăt se rup din când în când aceste bucăţi şi ies afară odidă cu scannul.

Omul bolnav, la început se simte unfiat (bilonat) la burtă după mănăncare, uneori este tare fildmând, alieori nu poame mănca. I se face deseori greaţă, îi lădiseori gura apă (salivaţie) şi are dureri neregulate în burtă. Bilonatul slăbeşte, are ameţeli, nu poate dormi noaptea, este neliniştit, oboşişte rapede scade din paterca. De cele mai multe oboşiră că îi scaun arancă bucăţi mici albuoase.

Tratamentul se poate face numai medic, fiind necesar să se dia medicamente în cantitate suficientă şi bine printrivte pentru ca să se poată desfăşura şi capul de pe peretele intestinelor. cazul când tenia nu a lăşit complet că cap cu tot, ea creşte din nou.

Pentru a preveni această boală se face controlul carni dela mănăncare de către medicul veterinar şi vizitatorii de carne, cari, când găiesc vite tătate cari ou sferit de această boală, opresc vinderea carni.

dro.

El face popas în satul nostru, în colbă noastră şi aşteaptă să-L căutăm cu îndrăzneală, să-L primim cu smerenie, ca să ne poată zice ca odinioară lui Zacheu: „Onule, astăzi ai aflat mântuire sufletului tău!”

D. Călugăr

Când mumă-t' a sămăna

Strat de mac

În vârf de ac:

De-i vedea că macu creşte,
De lăsat trage nădejde,
De-i vedea că macul seacă,
Sune mame-tei să tacă.

Fă-mă, Doamne, pup de crin

Să mă poarte le'ea 'n sân

Că şi dacă m'aş pă'i,

Tot a crin aş mirosi;

Tot a crin şi viorele:

Drag i-aş fi lelişii mele!

Sezi, bade, dac' ai venit,

Nu şedeai 'n bătă proptit,

Că, de căne, ce eşti căne,

Nice băta nu te ţine.

Iar, de-ai fi tu om de treabă,

Te-ar ţine şi-în fir de iarbă.

De când s'a dus badea meu,

Doamnel rău am dus-o eu;

De când s'a dus dumnealui,
N'am dat gură nimănu!

Frunză verde peliniş,
Toată fata-i cu bădişă;
Frunză verde nu şă seacă,
U a plânge de se 'nnea şă,
Că pe ea nimeni n'o j a şă.

Din colecţia Căpit ONISIFOR O. BORCI

Poşta Administraţiei

Din cauza lipsei de hârtie de star, sentem siliţi începând cu acest număr, să schimbăm vremelnic formatul gazetei şi s'o tipărim pe hârtie cărţi şcolare.

Noi facem toate sforţările pentru ca să apărem regularitatea obişnuită şi rugăm pe onoraşii noştri cititori să ne ajute în munca noastră prin trimiterea de timp a abonamentului şi prin câştigarea de noi abonam.

Pentru cei cari s'au supărat văzând că apărem mai în două pagini şi n'au refuzat-o, nu avem decât cuvinte de anărăciune mai ales că au nesocotit trimiterea banilor pe cari ni-i datorează până în zilele noastre. Nu ne supărăm, am priceput că n'au înţeles nimic din scrisul nostru de până acum şi vom căuta prin alte mijloace să-i facem să-şi achite datoria. Ad.

Invățământ meștegugăresc

În țările din apus trecerea de la civilizația veacului de mijloc la civilizația industrială de astăzi s'a făcut încet. S'a putut naște astfel o clasă de meșteșugari și lucrători specializati, care în înaintarea omenirii a impus tuturor oamenilor respectul meșteșugului. Noi români am trecut repede de la starea culturii de acum un veac la cea înaintată de astăzi și ne aflăm înă în situația de a trăi în civilizația veche la cea modernă cu fabrici și mașini uimitoare. Acum un veac s'au înființat și în țara noastră primele școli de meserii, care au format meșteșugari și lucrători specializati mândri de meseria lor și cu conștiință despre rolul lor în Stat. Această clasă însă nu s'a putut forma într'un număr îndestulător pentru că Statul nostru s'a ocupat mai mult de licee și universități. Iată una din cauzele pentru care meșteșugul ca și meșteșugarul nu s'a prețuit, iar omul de carte și chiar învățatul i-a privit pe meșteșugari cu dispreț.

Mulți oameni au crezut că războiul va schimba grabnic cursul lucrurilor în școlile de meserii, gândindu-le că mai potrivite pentru nevoile de astăzi și pentru înaintarea de mâine, în deosebi le va face decât neputințele cel puțin cât mai ieftine, pentru ca fiii oamenilor săraci să se poată ocupa de ele. Așa cum au funcționat până acum, învățătura din aceste școli putea fi socotită ca un lux, hărăzit numai aceluia puțini și fericiți cari au avut cu ce plăti. Isteful fecior de țărănesc, sau odrasla deșchegată a unui învățat sau mic funcționar nu reușea decât cu grele eforturi să treacă dincolo de școala primară. Câți copii cu ușurătate strălucite pentru meserie nu au fost de timpuriu înmormânați în bezna necunoștinței, numai din pricina sărăciei care nu îngăduia luxul învățării. Cei cari au trecut printr-o astfel de școală, cum este și cel care semnează aceste rânduri, își aduc aminte cu jena că au avut de suferit de câte lucruri trebuind să se lupte cu odinioară părinții lor, să poată avea puțința de a răspunde la taxele școlare și celelalte cheltuieli. La începutul acestui an școlar și în vacanța de Crăciun, mulți părinți au venit să ne spună necazurile lor. Ceea ce rămâne ca fapt din aceste plângeri este că fiii lor, elevi ai școlii de meserii

(liceu sau gimnaziu industrial) trebuie să înfrunte pe băncile școlii momente grele sufletesti din cauza taxelor mari puse de școală. Anul școlar prin care trecem, îngreuiat de secetă, însemnează o și mai mare amenințare pentru venitul mic al părinților cu copii mulți sau nevoi multe, iar șirul neîntrerupt de anunțuri pentru plata taxelor, a cărților, a întreținerii și altelor, face ca unii părinți să răsuflă ușurați, dar cu sufletul gălăuit de durere, când divorțul între fiu și școală s'a rostit hotărât.

Ne vom opri deocamdată aici și vom spune că, din moment ce suntem într'un Stat democratic, unde nu poate fi vorba că numai cei cu bani pot să învețe în școli și că este liber orice copil cu dragoste și înclinare spre meserie să poată învăța în școala de meserii și, din moment ce țării noastre îi este hărăzit un viitor frumos pe calea industriei, iar noi ducem lipsă de oameni iscusiți în acest câmp de muncă, este timpul ca Ministerul Educației Naționale să dea întâietate învățământului profesional, iar până la înfăptuirile Ministerului directorii școlilor de meserii să ușureze viața școlară a elevilor săraci. Nu este îngăluit ca în aceste școli, în care elevul lucrează și aduce un câștig, să se ceară taxe mai mari decât la școlile de cultură generală. Ion Martin

Apelul Regionalei Informații Sibiu

către locuitorii jud. Sibiu, Huedsara, Alba, Târnava Mare și Târnava Mică.

Regionala de Informații Sibiu roagă pe această cale pe toți bunii cetățeni care doresc a veni în ajutorul celor dinștiți, de a-i aduce la cunoștință, prin scrisoare recomandată sau chiar telefonic (Telef. Nr. 977) numele tuturor aceluia care dețin aparate de radio fără a plăti abonamentul (rugăm a se indica numele, pronumele, localitatea, strada și Nr. radioclandestinelului).

Deasemenea a ni se sesiza toate cazurile în care diferiți indivizi în drumul de a se îmbogăți cât mai repede și-au făcut depozite de alimente, materiale, etc., pe care le vinde cu prețuri de speculă.

Regionala garantează secretul provenienței denunțului, în afara de cazul când denunțatorul, el însuși nu cere acest lucru, pentru a-și putea încasa prima convenită legal din valoarea mărfii confiscate.

Coroșpeneștii va fi îndrumați pe adresa: Regionala de Informații Sibiu (pentru D-l Consilier Blăveșcu Alexandru) Strada Avram Iancu Nr. 10.

Șeful Regionalei de Informații Sibiu.

Consilier, (ss) Alexandru Bădulescu.

Sfaturile Veterinarului

Carii sunt boalele de cari sufăr animalele

Dintre toate animalele noastre domestice cel mai des lovit de acțiunea frigului de boale provocate prin acțiunea frigului este calul, prin faptul că prin modul lui de folosire de către om la muncă cât și prin constituția fizică este mai expus frigului ca alte animale domestice.

Trebuie să amintim că frigul, atât ca el însuși cât și celorlalte animale domestice, contribuie la dezvoltarea atât de boale interne cât și de boale contagioase prin faptul că pune organismul în condițiuni de mică rezistență față de agenții acestor boale, ce în mod natural se găsesc ca specii nepericuloși în trupul acestor

animale și cari microbi sub influența acțiunii de slăbire a rezistenței la infecțiune pe care o pricinuește frigul, dă posibilitate acestor microbi prinși până acuma în frâu de organism prin mijloacele sale de luptă contra lor, să se răscălească atacând organismul slăbit de acțiunea frigului. Înmulțindu-se și înăuntru se potrivește lor de luptă năpădesc organismul pe care l doboră îmbolnăvindu-l și aducând uneori și moartea și deci paguba în gospodăria crescătorului.

Una dintre aceste boale, care ia naștere astfel, la cal, este așa zisa Buba mănăzului, despre care vom scrie în numărul viitor. Dr. Iacob Ciuceanu

Din minunile Naturii

Ingineri... cu 4 picioare

E vorba de Castori, niște animale rozătoare, adevărați ingineri de ape și de păduri. Se zădăresc cu șobolanii, numai că sunt mai mari, pot ajunge până la 1 m și 30 cm. lungime (cu coadă cu tot); au niște dinți foarte puternici și cu o lățime de 1 cm, astfel încât pot să taie ușor. Și vedeți acum cu ce se înlețnesc animațele astea minunate!

Trăiesc în grupuri mari și pentru a-și construi locuințele lor carioase, nici mai mult nici mai puțin, opresc cursul râurilor. Cu dinții lor ca niște fierăstrae, doboră arborii oricât de mari ar fi ei, rozându-i aproape de rădăcină, în așa fel încât cad tocmai așa cum au plănit ei dinainte. Astfel așază câțiva arbori mari deacurmezișul râului, apoi cu o iușală și într-o ordine neînchipuită, se apucă și cară crengi de toate mărimile și fac un gard cu care leagă arborii cei mari, așa cum mâna omească n'ar reuși să-l facă. Acum începe treaba cea mai delicată.

Din noroiul râului, trecându-l prin gură și amestecându-l cu scuipatul lor — printr'un mijloc pe care nimeni nu l-a putut desluși până azi, fac un fel de ciment cu care acopere tot zăgazul de arbori și crengi, mai bine și mai sigur decât betonul armat făcut de oameni. Râul acum e oprit. În spațiile zăgazului pe o câmpie întinsă apa acopere pământul cu un strat gros de 30 cm. exact atât cât le trebuie lor, și nu mai mult sau mai puțin.

În aceste locuri artificiale își construiesc ei locuințele: niște mase de pământ și crengi cu mai multe etaje, „partitură” fiind sub apă, ca și în râurile în adăpost, pentru a-și pune în siguranță și contra atacurilor animalelor săpătoare.

Se înțelege că acești ingineri pe patru picioare fac păduri mari pigube, atât prin doborârea arborilor, cât și prin marile inundații pe care le produc.

Dar iată la ce s'au gândit Americanii, căci pe acolo sunt mai mulți Castori. Li prind cu niște curse de sârmă și-i transportă în regiunile unde au nevoie de irigații (adare cu apă prin canale). Apoi le dă drumul în regiunea dorită și în câteva zile au zăgazul gata, apa stănsă în dosul lui putând fi întrebuințată la nevoie. Lasă astfel locurile până în plină vară, apoi oamenii fac o deschizătură în zăgazul Castorilor și conduc apa în șanțurile pe care le au săpat dinainte, pentru a-și uda plantațiile. În 24 ore Castorii repără spărtura făcută de oameni și altă rezervă de apă se adună pe drum ca — la timpul său — să fie din nou întrebuințată de oameni.

Iată cum poate omul întrebuința până și animalele stricacioase, nu numai pentru blămurile lor foarte căutate, dar și pentru a-i ajuta la lucrul câmpului.

A. C.

Poșta Redacției

Cele mai bune mulțumiri d-lui înv. Boșca A. Traian, pentru cuvintele frumoase ce le adresează Foli Poporului.

Ne tragem zilnic pentru ca foaia să fie cât mai spre folos cititorilor noștri, Bani expediați iam primit

Informațiuni

ABONAMENIE:

Pe un an, pentru țărani și intelectuali dela sate . . .	20.000 Lei
Pentru negustori, comercianți și industriași	30.000 -
Instituții și autorități	50.000 -
Abonamente de sprijin	100.000 -

Recrutarea contingentului 1948. Ministerul de război educe la cunoștința celor interesați că, începând dela 1 Martie 1947, se va face recrutarea tinerilor din clasa 1948. Se vor prezenta la recrutare toți tinerii născuți în anul 1926. Cei refugiați, din Bucovina de Nord și Basarabia, se vor prezenta pentru recrutare la Cercurile Teritoriale unde și-au stabilit domiciliul. Vor prezenta dovadă că nu sunt supuși repatrierii în U. R. S. S. Tinerii găsiți bolnavi sau nepși pentru serviciul militar, la 30 zile după încheierea lucrărilor se vor prezenta la Cercurile teritoriale pentru a fi clasificați.

Alimente ce pot fi transportate fără autorizație. Monitorul Oficial din 13 Februarie publică decizia Ministerului Economiei Naționale, conform căreia locuitorii comunităților rurale și urbane, au dreptul să transporte, cu condiția să însoțească singuri 60 kg. cartofi, 20 kg. fasole, varză 10 kg., ceapă 3 kg., unt-de-lemn 3 kg., pește 1 kg., unt 1 kg., brânză 3 kg., lepte sau smântână, 30 ouă. Restul alimentelor este interzis să se transporte fără autorizație.

În toată Europa este o iarnă foarte grea. Datorită gerului mare și zăpezii, în Germania nu mai pot fi puse în circulație 660 locomotive, iar o mulțime de camioane mor de frig. În Elveția a înghețat lacul Zug, pentru prima dată în 18 ani. În Cehoslovacia hăitue gripa, iar în Canada mor cu miile iepurii, vulpile și lupii.

GURA SATULUI

Vorbe de clacă

Mie-mi, p'ace, iubiti celitri, să vă spun glume, la care, dacă ne frământăm un pic mințea, să ne alegem cu un folos carecure, să mai învățăm câte ceva.

Iată ce întrebare vă pun acum!

Închipuți-vă dumreavăstră că de jur în prejurul pământului încirgem o lucră mare românească, dând mâna cu mână și stărd eșă ca nările să ne fie întinse. Se înțelege că s'ar forma un cerc mare de tot care l-ar încorjura pe cel care-i format de brâu pământului. Acum Dv. să vă gândiți un pic, cum cu cât e mai lung cercul format de mâinile celor din horă, decât înconjurul pământului? Mai trebuie să vă spun că încorjura pământului are 40.000 Km.

Cei care știți scetti, puteți afla un rezultat exact, ceilalți dați-vă numai așa cu părerea, căci veți avea o mare mirare când veți afla rezultatul în următorul.

A. C.

Dela o săptămână la alta

In alte țări

Ratificarea tratatelor de pace

Cu toate că tratatele de pace au fost semnate, nu vor intra în vigoare până ce nu vor fi trecute prin parlamentele diferitelor țări pentru a fi aprobate, adică ratificate. Tratatul de pace cu România va fi ratificat de către Anglie, U. R. S. S. și Statele Unite până în două luni, se declară în cercurile politice din Londra.

Ancheta d-lui Hoover

D. Herbert Hoover, însărcinat de președintele Truman ca să cerceteze situația alimentară din Germania și din Austria a sosit la Viena. El a dat asigurări că guvernul american va veni în ajutorul populației germane cu alimente. Dl. Hoover va merge la Roma unde va discuta cu guvernul italian asupra diferitelor măsuri de ajutorare mai ales a celor care au fost strămutați dela căminele lor.

D. Bevin,

ministrul de externe al Angliei, cu prilejul semnării tratatului de pace, cu România a adresat următorul mesaj poporului român:

„Tin să vă spun că poporul britanic se bucură de semnarea tratatului de pace cu țara voastră. Acum, lucrând împreună, în prietenie cu vecinii voștri cât și cu celelalte națiuni de pe glob, puteți da ajutor la promovarea aceluia fel de viață, mai deplin și mai stabil pentru toți, care este adevărata bază a unei păci durabile”.

Mesajii enunțate au fost trimise de d. Bevin, ministru de externe al Angliei și celorlalte țări cu care Anglia a încheiat pace.

Tratatul de pace cu Jugoslavia

D. Simić, ministru de externe al Jugoslaviei, a semnat tratatul de pace cu Italia dar a declarat că Jugoslavia este nemulțumită de acest tratat deoarece rămân în afara granițelor teritoriului asupra cărora Jugoslavia nu renunță.

Criza de cărbuni din Anglia

D. Attlee, primul ministru al Angliei, a declarat în Camera Comunelor, că sunt în Anglia 1.750.000 de muncitori fără lucru din cauza lipsei de cărbuni. Multe uzine electrice nu mai au combustibil decât pentru câteva zile. La Londra s'a redus consumul de curent electric pentru a se putea face economie de cărbuni. Președintele Truman, văzând această

lipsă de cărbuni, a dat dispozițiuni Statelor Unite să vină în ajutorul Angliei. Vapoarele americane încercate cu cărbuni pentru diferite țări europene, probabil se vor îndrepta spre porturile engleze.

In Italia

su avut loc manifestații de protest împotriva tratatului de pace. Drapelul jugoslav delat sediul delegației jugoslave a fost înlocuit cu drapelul italian. Drapelul american a fost rupt. Poliția intervenit pentru a împiedica pe manifestanți.

D. Ramadani

președintele Consiliului de miniștri Franței, a primit în audiență pe d. Tătăreanu, vicepreședinte al Consiliului de miniștri al României.

La noi în țară

M. Sa Regele în capitală

După o ședere de câteva zile în Săvărsin din județul Arad, Majestatea Sa Regele Mihai I s'a întors în capitală. Majestatea Sa Regele a primit în audiență pe d. prim-ministru Dr. Petru Groza, d. Teohari Georgescu ministru de interne și pe d. Gh. Vântu, ministru de lucrări publice.

Tratatul de pace

În ziua de 10 Februarie 1947, la Paris a fost semnat tratatul de pace dintre România și puterile aliate. Pacea în România a fost semnată de către delegații a lor 11 țări aliate. Mai întâi au semnat de către delegații celor trei puteri: Anglie, U. R. S. S. și Statele Unite. Au semnat apoi d. Bidault din partea Franței și d. Tsien Tai din partea Chinei. Celelalte națiuni au semnat în ordine alfabetică: Australia, Belorusia, Cehoslovacia, India, Noua Zeelandă, Ucraina și Africa de Sud, după care a fost semnat de către membrii delegației române în frunte cu d. Gh. Tătăreanu. Tot în aceeași zi au fost semnate tratatele de pace cu Italia, Bulgaria, Finlanda și Ungaria.

Parlamentul

Într-o ședință a adunării deputaților d. Teohari Georgescu, ministru de interne a depus un proiect de lege pentru reorganizarea gospodăriilor din Moldova pustii de războiu. Dl. Vântu, ministru de lucrări publice și interimar la finanțe a depus multe proiecte de legi pentru acordarea de credite. Unii deputați au făcut multe comunicări de interes obște.

Din lumea largă . . .

Lincoln

Acum se împlinesc 138 ani dela nașterea lui Abraham Lincoln, unul din cei mai mari și mai iubii președinți pe care i-a avut Statele Unite. Lincoln s'a ridicat din lumea de jos.

Un fenomen ceresc în Țara Meșilor

Într-o dimineață, pe la orele 10.45 printr-o noaptea ceri fugeau, a început să se vadă soarele, iar alături de el — de o parte și de alta — se mai vedeau câte un soare iar în fața acestor soare s'a văzut un curcubeu frumos așa cum se vede vara după ploaie.

Bătrânii care au văzut acest fenomen ceresc au spus că vom avea un an rod bun și o pace îndelungată.

Niciodată n'a în

Într'un oraș din Anglia a încetat viața un mare fabricant de țigări. A fost fabricant, după o viață îndelungă conducându-și fabrica cu multă perseverență, la bătrânețe a ajuns un om bun. Fabrica condusă de el a alimentat țigări nenumărate fumători. Acest bătrân, în lunga lui viață, n'a fumat nici o țigară . . .